

అమ్మవారు పూళ్ళో వైర విచారం చేస్తోంది. మొద్దులాగా తిరుగుతున్న నువ్వు గాడికి పొద్దుపంకెటప్పటికి నూట నాలుగు దిగ్రీల జ్వరం. తెల్లవారేటప్పటికి ఐళ్ళంతా పొక్కు చూసింది. యింట్లో వాళ్ళంతా నానా కంగారు పడారు.

అదీకాక కొనుటి పేటలో నువ్వుకెటికి అమ్మవారు చూసింది. అశియంట్ సాయం త్రానికల్లా అతిని భార్యకు జ్వరం... పొక్కులు.

ఇదిగో అంటే అదిగో అంటున్నారు. పూరంతా గగ్గోలుగా వుంది. ఎక్కడ చూచినా నునూచి యివప గడ్డెలతో వికృత తాంసవం చేస్తోంది.

అప్పుడే ఒక నుసి పి దాటి బోయావని గూడా వార్త పొక్కింది. ఆ నుసి ఎవర యిందీ ఆచూకి దొరకలేదు. ఎవరికి నాలు ఆ వార్తను ప్రచారంలోకి తీసుకుపోవలా నికి యధాకి క్రి కృషి చేస్తున్నారేగాని నిశాన్ని తెలుసుకోవటానికి ఎవ్వరూ ప్రయత్నించేయలేదు.

ఆ నోటానోటా అనూబాకీపోయి యువ సబు గారిదాకా బోయింది. ఆయన గూడా మొదట నమ్మలేదు. అసలు ఆ పూళ్ళోకి ఆ నునూహూరి అతుగు పెట్టదని, పెట్టలేదని అతిని గట్టిసమ్మకం. ఏదో జాతర చేయిస్తూ కోరినంత జంతుబలి చేయిస్తూ తిర్యాతి ఆ మాత్రం అమ్మవారిని నమ్మడానికి వెనుకాదాల్సిన అవసరం ఏముంది?

ముససబు గారికి ఆకోణ నుధ్యాహ్నం నుంచి వళ్లు పూ దిర తేలిసట్లుగా వుంది. నాయం త్రానికల్లా జ్వరం వేలి పోతూ వచ్చింది. అంత మొండిగండే గలవాడికి గూడా ధైర్యం సడలిపోయింది.

ఈలో కొత్తిగావచ్చి ప్రాక్షుకు పెట్టిన

గొందిరావు యిల్లా కదలటానికి భయపడ్డాడు. ముససబు గారికే వచ్చిన తిర్యాత యింక మామూలువాళ్ళ సంగతి చెప్పేసే నుంది? అందులో యింగ్లీషు వైద్యం వంటి కెక్కంచిన నాస్తికత్వంతో వేపుడిని గోణాకి పదిహార్తయినా తిట్టే దాక్టరు "వేపుడు అంటే అమ్మవారు కాదనీ, అమ్మవారంటే ఈ కెప్పటినుంచో గొంపం వుందనీ" యిప్పుడు ఎవరికి ఎచ్చి చెప్పతాడు. అమ్మ వారికి ఆమాత్రం గ్రహించుకునే తెలివి దేబలు లేకనా? ఆకోణ నాయం త్రం దాక్టరుకు గూడా జ్వరం వచ్చింది. సర్కా మీటరుకంటే అతిని కంగారు పెంపరేవదు ఎక్కువ చూసింది.

ముససబు గారు కంగారు పడిపోయారు. పూళ్ళో వున్న దాక్టరుకు గూడా జ్వరం వచ్చి పడిందాయె. అది దొంగజ్వరం అనీ, బయటకు రావటానికి భయపడి దుప్పటి కప్పకు పడుకున్నాడనీ పూళ్ళో ఒక వార్త నుంచి ప్రచారంలో వుంది. ముససబు గారి చెవుల్లోకి ఆ నీలాపనింద దూరినప్పటినుంచి మరీ చికాకు పడిపోయాడు. వంట్లో వాసిక వుంటే దాక్టరునుపోయి చావకొట్టి కచ్చే పని అనుకున్నాడు.

మళ్ళీ ఎవరినో అమ్మవారు తిసుకు పోయిందని వార్త వచ్చింది. ఎవరయిందీ ఈవారీ తెలియలేదు. ముససబు గారు పూరంతా వట్టివాళ్ళచేత వెతికింది వుపయోగం లేకపోవటం వలన విసిగి వేసారి పోయారు ఆఖరి ప్రయత్నంగా పక్క గ్రామంలో వున్న "క్యోటిక్కోస్త్రు పారం గరుకు", "వెవోయ నారాయణ మారిం" యున్న ఆయన క్రీమాన్ గోపస్వామి వారిని తిసు ఆ గ్రహానికి పిలిపించారు.

అమ్మవారిని కొంటింప చేయాలనీ, పూళ్ళో తిరిగి కొంత సెలకొల్పాలనీ... ఈ రెండు

తనులా ఆయన తిర్యాత "పుచిత సత్కారం" చేసి సాగనంపుతామనీ ముససబు గారు పంపిన కబురులో వుంది.

స్వామివారు విచ్చేకారు. నూటిగా ముస సబు గారింట్లో వేది గారు. చారివెట ఆయన ప్రథమ శిష్యుడూ (ఆయన ఒక్కడే శిష్యు డని ప్రతీతి ఒకటి వుంది) అతి ప్రేమపాత్రుడూ అయిన చిదానందస్వామి వారు గూడా వేంచేకారు. ఆయన యింకొ తం పేరుకి దిరు దు లా తగిలించుకో లేదని అంటారు.

ముససబు గారు గోపస్వామివారి పాదాలు కడిగి, ఆ నీళ్లు శిరస్సుమీద కొద్దిగా చిలక రించుకున్నాడు. స్వామివారు అతనివంక తీవ్రంగా చూసి,

'ముససబూ... నువ్వు ప్రభవనామ సంక త్పరములో గానూ పుట్టింది...' అన్నాడు. ముససబుకు మూర్ఛ వచ్చినంత పనియింది.

'తిసుకెట్లా తెలిసింది స్వామీ! అన్నాడు ముససబు చిదానందస్వామి కల్పించుకోక తప్పలేదు

'స్వామివారిని ఎవరు ప్రశ్నలు వెయ్యక ముససబు గానూ... వారికి ఆ గ్రహం రాగ అదు...'

ముససబు చేంపలు వాయింతుకున్నాడు. గోపస్వామి కొన్ని నక్షత్రాలపేర్లు, రాసుల పేర్లూ చిదానందస్వామికి చెప్పాడు. చిదా నందస్వామి చిటికెలో కాగితం నీండా అంకెలు వేసి, గుణించి 'తొంభై ఏడేళ్లు స్వామీ! అన్నాడు.

గోపస్వామి ముససబు ను దీవించాడు. ఆయుర్మాయం యింకా చాలావుంది కొబట్టి యిప్పుడే భయం లేదన్నాడు. ముససబు గారి ముఖంలో వెలుగు కనిపించింది. తే నే నో తివలసిందని చెప్పి ఏ నో పంచదరంగుల మార్కాలు ఆ యి దు పొట్టలలో కట్టి యిచ్చాడు.

స్వామివారి ఖ్యాతి పూరంతా నూర్యుని వెలుతురులా చూస్తుండగానే వ్యాపించి పోయింది.

ముససబు గారు మనశ్శాంతిలో నిద్ర పో యారు. తెల్లవారేటప్పటికి జ్వరం తగ్గిపో యింది. పోయిన వాసిక తిరిగి వంట్లోకి చేరింది. సుష్టుగా భోజనం చేసి స్వాముల వారిని అమ్మవారు చూపిన ప్రతి యింటికి స్వయంగా తీసుకుపోయాడు. చిదానంద స్వామి తుణాలమీద ఆయుర్మాయం తెక్క వేసే చెవుతున్నాడు. చాలామంది కోలుకుం టున్నారు.

అందులో ఒక్కచోటు మాత్రం ఆయన రాయం తక్కువగా కనపడింది. అ స ల తెక్క ప్రకారం ఆ కర్మకీ పది సంవత్సరాల క్రితం "బొక్కన తిన్ని వుండవలసింది" గోపస్వామి గారు దివ్యదృష్టితో ఆలోచించి

